

Turun liikennepodi kausi 1, jaks 1: Skuuttipartio ja Lemminkäisenkadun skuaattiröykkiöt

Äänitteen kesto: 34 min

Litterointimerkinnät

Haastattelija:	Jalmari Salaterä
Vastaaja:	Olga Rönkä
sa-	sana jää kesken
(sana)	epävarmasti kuultu jakso puheessa tai epävarmasti tunnistettu puhuja
(-)	sana, josta ei ole saatu selvää
(--)	useampia sanoja, joista ei ole saatu selvää
, . ? :	kieliopin mukainen välimerkki tai alle 10 sekunnin tauko puheessa

[alkumusiikki]

Jalmari Salaterä: Tervetuloa seuraamaan Turun liikennepodia, joka on tällä kaudella osa EU-rahotteista USER-CHI-hanketta. Tänään keskustelemme sähköskuteista, jotka ovat herättäneet tunteita siitä lähtien, kun ne ilmestyivät Turun katukuvaan. Miten yhteistyö sähköskuaattifirmojen kanssa toimii, mitä Turun skuaattipartion toimeenkuvaan kuului, ja ovatko sähköskuaatit turvallisista kaupunkiliikenteessä. Minä olen kaupunkiliikkumiseen erikoistunut toimittaja Jalmari Salaterä. Tänään vieraanani on korkeakouluharjoittelijana Turun kaupungin skuaattipartiossa toiminut Olga Rönkä. Tervetuloa Olga.

Olga Rönkä: Kiitos, kiva olla täällä.

Jalmari Salaterä: Ennenku alotetaan niin pakko kysyä ennen lähetyksen alkua, että millä saavuit tänään paikalle?

Olga Rönkä: No kyllä mä skuaatilla tänne tänään tulin. Siit on kyllä tullut sellanen että... Hyötyliikunta on jäänyt aika vähiin, ku on päässyt niiden makuun.

Jalmari Salaterä: Okei, eli oot ihan vanhan liiton toimija näiden sähköskuaattien kanssa.

Olga Rönkä: No näinkin vois sanoo. [naurahtaa]

Jalmari Salaterä: No heti alkuun on tietty pakko myöntää, että minä en ole sitten taas vanhan liiton toimija. En oo käyttänyt sähköskuaatteja kertaakaan. Kaupunkipyörät, joukkoliikenne ja oma pyörä on sit ratkaissut nää mun liikkumiseen liittyvät ongelmat. Tosin muistan kyllä edelleen kun vuonna 2019 kun palasin

Saksasta, vaihdosta tänne Turkuu, ja huomasin että katukuvaan oli tullut näitä eri värisii lautoja. Ne tais silloin olla pitkälti näitä punaisia, eli onks ne sitten...

Olga Rönkä: Voi-potkulautoja?

Jalmari Salaterä: Voi-potkulautoja. Todennäköisesti olivat juuri näitä. No sä nyt sanoit että sun suhde sähköskuutteihin on hyvin läheinen kuitenkin vai?

Olga Rönkä: No joo, en kyllä muista et otinks mä ne käyttöön ihan silloin 2019, mut et oon käyttänyt kyl jo, nytten ennen tätä vuotta. Sit no, tänä vuonna varsinkin se harjottelun myötä, kyl tuli sit sitäkin enemmän käytetty. Mä taas en ehkä niinkään oo ollut sellanen pyöräilijä aikasemmin. Se tietenkin ois hyvä jos välillä vaihtais siihen pyöräänsä niin sais sitä hyötyliikuntaa, noi on niin käteviä kyllä mut... Urheilu jää vähän vähäseks niiden kans.

Jalmari Salaterä: Joo, se on kakspiippunen juttu. Ne on käteviä, mut sit taas jää tää oma, omin lihaksin liikkuminen välillä sit vähäiseksi näillä.

Olga Rönkä: Juu. Mut toisaalt sit siinä on se, et jos on nyt vaiks töihin menossa eikä halua ihan hikisenä mennä niin sithän se on... Siihen parempi taas.

Jalmari Salaterä: Kyllä. Kun katselin noita lukemii, niin Turussa on kesäkuukausina arviolta 5000, 8000, sille välille sähköpotkulautaa. Kaupunki ois kuitenkin halukas rajaamaan näitä lautojen määrää täällä. Nää keskellä jalkateitä lojuvat skuutit nousikin sitten suureksi ongelmaksi, koska Turku perusti tätä ongelmaa suitsimaan tämän skuuttipartion viime kesänä, missä säkin olit sit mukana. Teitä oli sun lisäksi kaks korkeakouluharjoittelijaa jos muistan oikein. Millasii ongelmii tää skuuttipartio sitten mielestä ratkoi?

Olga Rönkä: No ehkä se just pääasiallinen ongelma, mitä varten meijät palkattiin, oli justiinsa se pysäköinti. Et justiinsa et ne saatais sielt teiltä ja kaduilta pois, sitten näihin parkkeihin tai muuten sit oikein pysäköityy tien varteen, jos ei parkkei oo lähettyvillä. Sitten toisaalt just sitä että olis just tämmöstä valistavaa tietoo. Just someihin tuotetaan tai tuotettiin silloin, ja just ehkä semmosta asennemuutosta toisaalta. Varsinkin monilla jotka niit ei aktiivisesti ite käytä, voi olla aika negatiivisiikin asenteita. Must tuntuu et se jakaa ihmisiä aika paljon, ja sen takii se on tämmönen keskustelu synnyttävä aihe todellakin. Ehkä just sitä että tuotais semmost positiivista näkyvyyttä niille. Ja sitten tää pysäköintiongelman kautta, tehtäis siit vähän turvallisempaa ihmisille tuol mennä. Mut myöskin esimerkiks tehtiin sellasta, että käytiin esimerkiks testaamas tietyn operaattorin lautoja. Katottiin et saattaa tulla sielt operaattorin puolelta tai Turun kaupungin puolelta et menkää testaamaan tietty alue et toimiiko vaiks hitausnopeusrajoitukset. Tai sitten operaattorin puolelta että hei meille on tullut palautetta et täällä ei oo toiminut tää tai tää rajoitus, voitteko mennä tarkastamaan. Käytiin tällästäkin sit selvittämässä.

Jalmari Salaterä: Mitä tää, käytännössä tää tää nopeusrajoituksen tarkastaminen teillä sitten oli?

Olga Rönkä: No ihan konkreettisesti otettiin lauta alle ja... Jos oli kyse vaik jostain alueesta, käytiin esim. Kupittaa puiston aluetta testaamassa. Saatettiin vaiks kaikki ottaa eri operaattorin lauta, niit on sopivasti kolme niin ku oli meit harjottelijoita. Sitten ajettiin siel ympäriinsä. Katottiin että jos piti olla vaiks 15 rajotus että meneeks se nyt viittätoist vai meniskö se myös kahtakymppiä. Et mikä lauta menee mitäkin. Tai sitten et jos vaiks tietylt operaattorilt tuli et hei, täällä ei pitäis pystyä parkkeeraamaan mut sinne on nyt kuitenkin lautoja parkkeerattu. Mentiin sinne, ajettiin lauta siihen, koitettiin äpillä et pystyyks sen lopettamaan sen ajon tavallaan siihen kohtaan. Ihan näinkin yksinkertaista.

Jalmari Salaterä: Eli tää vähän liittyy tähän GPS-paikannukseen että missä sai laudalla liikkua ja missä ei. Ilmeisesti nopeusrajoituksetkin sit liittyy tähän, katottiin et mätsäävätkö ne keskenään vai...

Olga Rönkä: No joo. Ja sitten justiinsa et välil voi olla et johonkin operaattoreihin joku tietty uus rajotus ei oo vaiks päivittynyt vielä tai muuta. No sitten se GPS on vähän semmonen että vaikka joku ois rajotettu, niin jos se ei oo ihan täsmälleen ajallaan siinä sitten kun sitä pysäköi nii se saattaa yhtäkkii olla semmonen ongelma. Sen pystyy silti pysäköimään siihen tiettyyn kohtaan. Tietty se ei voi niin tarkka olla, kun se ei jatkuvasti se äppi oo siin auki kun sillä ajaa. Sen avaa tavallaan vast sitä pysäköintiä varten.

Jalmari Salaterä: Tää mitä sä kuvailit niin kuulostaa siltä et rusketusta tuli kesän aikana. Ulkona sai olla paljon. Millanen sit oli tämmönen stereotyyppinen skuuttipartion työpäivä vaikka?

Olga Rönkä: No se on ehkä vähän hankalampi kysymys, must tuntuu että meillä oli tosi vaihtelevat päivät. Ei oikeestaan ykskään päivä tainnut koko kesän aikana olla ihan samanlainen toisen kanssa. Riippus tosi paljon mitä meidän oli tarkoitus tehdä ja saada aikaseks. Välil me saatettiin olla koko päivä toimistolla tai puolet toimistol, puolet ulkona, saatettiin pitää kokonaisii ihan etäpäiviikin jos oli jotain semmost hommaa. Et vähän riippuen työtehtävistä. Saatiin aika paljon vaikuttaa ite.

Jalmari Salaterä: No näitä, niin sanottuja yhteiskäyttöisiä sähköskuuotteja tarjoo nykyään useampikin yritys Turussa. Minkälaist yhteistyötä sitten te teitte näiden yritysten kanssa? Sä nyt vähän sitä sivusitkin, mut... Olitteks te yhteydes yrityksiin vai sit esimerkiks liikennepalvelupäällikkö vai miten tää yhteistyö toimi?

Olga Rönkä: Kyl me oltiin ihan itekin suorassa yhteydessä heihin. Saatiin ihan, jopa koulutustakin yhelt operaattorilta siin kesän alussa. Sitten kun tuli just näit, erilaisii rajotuksii mitä piti lähtee testaamaan nii monesti ne tuli meille sitten ton... Jere Sipposen, projektikoordinaattorin kautta. Mutta saatto olla et lähetettiin sit

vastauksii myöskin suoraankin heille. Vähän riippu tilanteesta. Oltiin myöskin ihan, ja tavattiinkin näit työntekijöit ihan kyl paikan päällä, kun käytiin esimerkiks jotain noit telineitä asentamassa ympäri Turkuu ja näin.

Jalmari Salaterä: Oliko tää telineen asentaminen muuten semmonen... Miten te periaatteessa ne paikat valitsitte, operaattorin kanssa vai miten se prosessi meni?

Olga Rönkä: No telinepaikat, ehkä se meni aika samal tavalla niitten pysäkkienkin kanssa. Periaattees se oli näin et me kesän alussa vähän kartotettiin sitä tilannetta. Meillä oli taustalla sitten pari vuotta sitten tehty tällanen (-) [9:00 hankkeen tavallaan ne... Loppuraportin tulokset, minkä pohjalt me sit vähän suunniteltiin niitä. Sitten toki ne sen hetkiset parkit, ja sitten me saatiin myöskin sitten muuta, vähän vinkkii et mis vois olla hyvii paikkoja. Kierrettiin just Jeren kans vähän keskustaa läpi, ja otettiin hänen ehdotuksii vastaan. Sit sen lisäksi kartotettiin sit ite ne alueet. Annettiin ehdotukset eteenpäin, ja niit sit lähetettiin rajaamaan. Aika moni parkki tai teline saatto esimerkiks sen takii sit jäädä tekemättä, riippus vähän esim maanomistusjutuista ja tollasista mitkä sit vaikutti siihen lopulliseen, et mihin niit parkkei sit tuli. Mut et sitten mentiin ihan mukaan näitten asentajien ja maalaajan kanssa sitten, osotettiin et tohon me haluttais. Saatto olla et viel tää asentajakin tai maalaajakin oli sit vielä et hei oisko tää toinen täs vieres parempi. Se saatto vielä sen päivänkin aikana kun niit laitettiin nii muuttuu vähän se paikka. Näin, suunnilleen.

Jalmari Salaterä: Minkälaisia oli nää tyypilliset ongelmatilanteet sit sähkölalautojen pysäköinnissä, mitä te huomasitte?

Olga Rönkä: Yks on ainakin se, että on tiettyi paikkoi mihin niit kertyy ihan tosi isoja määriä. No esimerkiks Kupittaaalla, Kupittaaan alueella on useempii sellasii kohtii nyt sit vielä kun koulut on alkanut, mikä ei sillon kesällä näkynyt. Siel on esim korkeekoulujen ympäristössä on tosi isoi määriä niitä. Ne ei enää mahdu, vaiks ihmiset yrittäis ne ei mahdu enää sinne tienreunaan. Ja sitten tavallaan niiden parkkipaikkojen pitäis olla suhteellisen lähellä niit kasaumia mihin ne kertyy, jotta ihmiset sit löytää sinne. Toisaalta sitten se on järkevässä paikassa sen kannalta, et jos moni ihminen pysäyttää tiettyyn paikkaan, se tarkoittaa et ne on menos siihen lähelle. Se pitäis löytyä se paikka siitä, aina se ei löydy. Se voi tuottaa haasteita jo valmiiks et mihin sen sijottaa sen parkin. Ja sitten, toki esimerkiks erilaiset tapahtumat, et miten sit siellä hoidetaan se, että... No otetaan nyt vaiks Ruisrokki, sinne aika moni menee laudalla kun pääsee. Siellähän niit sitten olikin aika paljon, just et kehitetään niit järjestelyjä. Mihin sitten siellä saatais ne, ja miten saatais ihmiset sit löytämään sinne, että ne sit myös käyttäis niit meidän kehittämiä ratkasuja.

Jalmari Salaterä: Tuli täst Ruisrockista mieleen et... Teitte varmaan sit tapahtumajärjestäjien kanssa jotain yhteistyötä mihin voi näit väliaikasii tai parkkeja tehdä, vai oliko teillä jotain yhteistyöt näihin?

Olga Rönkä: Se Ruisrockin parkki, se, tavallaan meilt tuli loppupeleissä vaan ihan yks iso parkki siihen ennen sitä Ruisrockin aluetta. En oo nyt ihan varma että olisko ollut, että... Ainakin Turun kaupunki sit mainosti sitä paikkaa, mut en oo ihan varma et tuliko myöskin Ruisrockin puolelta että hei, sähköpotkulaudat tähän. Mut et kyl totta kai siin sitten tehään yhteistyötä.

Jalmari Salaterä: No Turun kaupunkihan on rajoittanut sähköpotkulautojen reittejä, niistä nyt puhuttiinkin hieman ja viikonloppuöisin on sit tätä maksiminopeutta madallettu. Ilmeisesti nyt niihin paikkoihin joissa pysäköinti synnytti ongelmii nii... Skuuttipartio sit ehdotti pysäköintiruutuja vai miten tää homma pelitti teillä?

Olga Rönkä: Me kartotettiin niit paikkoja, ja sitten ehotettiin niitä. Tehtiin niist tavallaan sellasia paikkatietoaineistoja. Kartotettiin, lähinnä keskityttiin siihen keskustan ja Kupittaan alueeseen. Sit myöskin käytiin oikeestaan kaikki Turun lähiöt myös läpi, ja katottiin sieltä et onks siel jotain tiettyi ongelma-alueita tai muita mihin niit kertyy. Sitä kautta sit vietiin asioit eteenpäin.

Jalmari Salaterä: Tuli näistä ongelmapaikoista vielä mieleen, liikenteen näkökulmasta niin keskittykö ne johonkin vaikka liikenteen solmukohtiin vai... Sä nyt mainitsit Kupittaan esimerkiks mikä on tunnettu solmukohta, mut sit oli nää opiskelijatapahtumat. Niiden yhteyteen, mut miten liikenteen näkökulmasta, oliko nää jotain liikenteen solmupisteitä mihin sit yleensä tuli vai...

Olga Rönkä: No aika jännä semmonen ehkä mikä just liikenteeeseen liittyy, mihin näit lautoi parkkeerataan helposti. Me huomattiin että voi olla ennen suojateitä niit jätetään. Ei tavallaan haluta jäädä odottamaan et valo vaihtuu, koska nää on aikavelotteisii nää laudat. Nii ihmiset ei halua sit maksaa sitä ylimääräistä, jos heillä on vaik sit toisella puolella tietä lähellä sit se, mihin he on muutenkin menossa. Niin sit semmosiin kohtiin kertyy paljon. Tos tota... Just Kupittaallakin on semmonen, se risteysalue siellä, missä on sit jokases neljässä risteyskohdassa on ne pahimmat kasaumat. Ei tarvii odottaa sitä tienylitystä tavallaan sen laudan kaa, se oli aika jännä.

Jalmari Salaterä: Joo muistan ainakin siit Teutorin kirjaston kohdalta, eli onks se sitten Lemminkäisenkadun ja Itäisen Pitkäkadun risteys, siinä on yleensä ollut näitä lautoja. Ilmeisesti tästä ilmiöstä on sit ollut siinäkin kyse.

Olga Rönkä: Joo, siis justiinsa luultavasti. Näin me ollaan päätelty siitä.

Jalmari Salaterä: Seurasitteks te ihmisii siinä ja katsoitte että nyt hän jättää laudan siihen, vai seuraatteks te niitä lautoja et mihin ne kerääntyy vai...

Olga Rönkä: No enemmän just sitä, et miten ne oli kerääntynyt siihen. Et miten ne on just aina siinä ennen sitä suojatietä, koska ne saattaa muuten olla tosi hassui

kohtia. Siinä ei oikeestaan oo mitään, mihin sä olisit suoranaisesti menossa siinä. Mutta et... Siinä on se, suojatie seuraavana.

Jalmari Salaterä: No näit lautojen pysäköintipaikkoja mitä nyt on alkanut näkyä tuol kaupungilla nii... Ilmeisesti tieliikennelaki, nykyinen tieliikennelaki ei ainakaan vielä taivu siihen, että niitä vois merkata mitenkään liikennemerkein vai?

Olga Rönkä: Joo, tällä hetkellä se ei oo mahdollista. Mutta tota... No tietenkin tässäkin, mitä me yritettiin sitten, tai mitä on yritetty ehkä näiden telineiden kanssa että ne näkyis paremmin ihmiselle, kun sitten se mahdollisesti ruutu siellä maassa. Mut sitten löytyy, Turun seudun palvelukartast löytyy nää kaikki pysäkit, jos ne halua kattoo. Ja niit on kyl, yleensä melkeinpä aina jos oot keskustan tai Kupittaaan alueella niin jostain läheltä löytyy kyl sellanen. Ja sitten toinen, nii aika hyvin on kyl näitten operaattorien näihin applikaatioihin päivitetty nytten nää tän hetkiset parkit. Että ihan siinä ku on pysäyttämässä sitä ajoo, niin siitäkin jo näkee et oisko siinä lähellä, sen kartan kautta, jotain parkkia mihin vois jättää.

Jalmari Salaterä: Tuli mieleen että kun liikutte siel kaupungilla, oliko teillä joku yhteneväinen teletappiasu vai miten... Tunnistiko porukka itse asias teitä siellä kaupungilla ollenkaan?

Olga Rönkä: No ei, me oltiin ihan ns. siviileissä mentiin, et ei silleen tunnistanut. No toki, esimerkiksi sillon kun ollaan noit parkkei oltu maalaamassa niin sillon ehkä meijät tunnistaa vähän paremmin. Me ollaan siel jotain tekemässä. Ja kyl sillonkin kun siirrettiin, en tiä ymmärskö ihmiset et me ollaan töissä siinä, vai ollaanks me vaan sitten niin hyvii kansalaisia, et siirrellään oma-aloitteisesti siellä niitä. Tuli kyl ihan ihmiset juttelemaan kyllä asioista. Ei välttämät tiennyt meijän titteliä siinä.

Jalmari Salaterä: Ei tullut mitään palautetta kaupunkilaisilta, positiivista tai negatiivista et...

Olga Rönkä: No osa tuli kiittelemään sitä että tosi hyvä ku siirrätte näit lautoja. Kyl sielt jotkut tuli kertomaan sit mielipiteitäänkin siitä, että mitä mieltä sit on. Useimmiten sitten näit negatiivisii näkemyksiä siit laudoista tuli kertomaan. Vaiks pelkää niitä lautoja tai muuta.

Jalmari Salaterä: No jos muistan oikein, niin tää skuuttipartion toiminta sit päätty tossa elokuun puolivälissä. Teitteks te jonkun raportin tai loppupäätelmät tästä partioinnista sitten?

Olga Rönkä: Joo, tehtiin. Siin, käytiin läpi, no aika paljon oli näit paikkatietoaineistoi mitä me oltiin sit tuotettu siitä, että mihin me oltiin suunniteltu niit parkkeja, mihin ne oli toteutunut. Ja tota... Sitten tehtiin semmonen pieni suunnitelma ehkä tulevaisuudenkin varalle, et mihin kohtiin sit vois vielä kehittää jotain ratkasuja. Mihin sitten me ei ehitty perehtymään sen kesän aikana tai... Mitkä oli sit meille

sellasii haastavii kohtia, et ei välttämät suoranaisesti se ongelma ei mejän aikana viel ratkennut. Sitten noi, esimerkiks siitäkin oli justiinsa et ku meillä oli kesän ajan vaan tää, että miten sitä vois jatkaa. Just nyt kun syksy alkaa niin tulee ihan sit taas uudet kuviot. Ihmiset tulee lomilta, palaa töihin tai kouluun niin miten sit se vaikuttaa niihin kasaumiin.

Jalmari Salaterä: No näiden yhteiskäyttösten skuuttien lisäksi, kun ollaan nyt niistä puhuttu niin on näitä yksityiskäytössä olevii skuutteja. Miten tällasten pysäköinti sit käytännössä toimii Turussa?

Olga Rönkä: Niit kyl aina välil näki näissä... No varsinkin telinepaikoilla, mitä oltiin asennettu. Mut ehkä niis on tietty se, että... Moni halua sen ottaa mukaankin tai tutut joilla on näitä omia lautoja, niin saattaa ottaa sen siitä, sinne rappukäytävään tai ihan sisälle asti mukaan. Ne saa välillä jopa taitettua tällai kasaan. Tietenkin siin on se, että... Tää sama kun pyörissä ettei sitä varasteta niin sitä voi yhtä hyvin mielin sinne parkkiin välttämät jättää. Pieni ero siin on, mut hekin voi käyttää toki näitä yhteisiä.

Jalmari Salaterä: Onko nää muuten, tää skuuttipartio, oliko tää nyt kokeilu vai tiedäks sä et jatkuuko tää sit tulevina vuosina?

Olga Rönkä: No en sen tarkemmin tiedä et jatkuuko. Mutta me oltiin nyt ihan tällanen pilottiporukka siinä, että tota... Kyllä se kokeilu sen perusteella tehtiin, jos se ois toimiva niin sit jatkettais. Toivon mukaan. Kyl ainakin ite koen et saatiin tuloksia aikaseks ja on kyllä hyvä mahdollisuus monille sit harjotteluun etsiville jos tämmöseen pääsee mukaan.

Jalmari Salaterä: Ja näit skuuttiparioita, niitä ei nyt ilmeisesti aiemmin Suomessa ennen Turkua ollut missään vai?

Olga Rönkä: Ei. Mun mielestä me oltiin ihan ensimmäinen laatuaan.

Jalmari Salaterä: Tuli tosta mieleen kun teitte sen loppuraportin täst partioinnista, niin... Oliko teillä jotain johtopäätöksii tai jotain... Neuvoja, et miten tästä eteenpäin?

Olga Rönkä: No meillä oli justiinsa se, semmonen... Paikkatietoaineisto joka me sit just tuotettiin just niistäkin parkeista mitä ehkä tulevaisuudes vois tehdä. Ja sitten tää et syksyllä vois jatkaa ehkä koululaisten, tavallaan, ja työssäkäyvien vaikutusta tutkien. Ne oli ehkä semmoset suurimmat jatkotoimenpiteet. Vähän me kerättiin semmosta kuvapankkiakin, että jos otettiin skuuttikuvii sellasten kasiluokkalaisten harkkareitten tai kesätyöntekijöitten kaa jotka oli pari viikkoo Turun kaupungilla. He pääsi sit kuvattavaks tällasiin skuuttimateriaaleihin, jos niit halua tulevaisuudessa somessa käyttää.

Jalmari Salaterä: Te ette ottaneet kantaa tähän määrän rajaamiseen. Ilmeisesti moni kaupunki haluis siirtyä tämmöseen ns. lisenssimalliin.

Olga Rönkä: No ei, siihen me ei otettu siin meijän kantaa. Tavallaan se pohjautu siihen, et jos... No sitä voi toki sitten hyödyntää siinä myöskin että jos tähän päädytään, niin sillonhan tilanne muuttuu sinänsä aika paljon. Miten ja missä niitä parkkejakin esimerkiksi tarvitaan, jos kaupunki saa siin sit enemmän päätösvaltaa ja lautoi on vähemmän. Mut ei suoraan siihen otettu kantaa. Jos siihen päädytään, niin sitten taas ehkä niistä meijän materiaaleista, niiden lähiöidenkin suhteen sun muuta voi olla hyötyä. Vähän me, meil oli esim. semmosii karttoja mitä sitten mun harkkakaveri Joonas toteutti sellasen esim. mis oli rajattu sit ne alueet, että missä mikäkin näistä operaattoreista täl hetkel toimii, et kuin laajat alueet heil on käytössään. Esim. näitä voi sit hyödyntää siinä, et jos tällanen... Tää uus toimintamalli tulee käyttöön.

Jalmari Salaterä: Oliko tässä siis silleen kaupunki rajattu alueisiin, missä operaattori saa toimia vai minkälaisia?

Olga Rönkä: No se on enemmän silleen että operaattorit itse tavallaan päättää sen oman toiminta-alueensa sit sen mukaan, et mikä on heille järkevää. Joku toinen operaattori saattaa esim. toimii laajemmalla alueella vaikkos nytten Raision puolella, ja toinen sitten esimerkiksi Hirvensalossa. Et mihin sit milläkin pääsee ja kuin pitkälle.

Jalmari Salaterä: Et nää varmaan sitä kuitenkin hedelmällisenä, mitä on, onko nyt Pariisi viimesimpänä kaupunkina kokonaan kieltämässä nää sähköskuutit? Niillä on kuitenkin ihan fiksu rooli nähdäkseni kaupunkiliikenteessä tämmösenä viimesen kilometrin välineenä, et sä et kuitenkaan Pariisin mallia esimerkiksi sit nää hyödyllisenä Turussa.

Olga Rönkä: En nää. Kyllä mä uskon et tässä justinsa että... On sellasista, just asennemuutoksesta kyse, et nää saadaan sellaseks toimivaks osaks ja aletaan nää sitten yleisestikin semmosena, oikeesti positiivisena juttuna niidenkin kannalta just ketkä näitä ei sit itse aktiivisesti käytä. Ja toki niissä on se, että aina kun on joku uus asia, niin siin vähän kestää hetki että kaikki tämmöset... Justinsa nää rajotukset ja määrät ja muut saadaan sellaseks, että se liikkuminen on fiksuu. Ja sitä koko ajan testaillaan ja kokeillaan vähän uusii juttuja. Kyl me jossain kohtaa päästään sit sellaseen tilanteeseen mistä, missä kaikki osapuolet on tyytyväisii siihen et miten ne toimii tääl Turussa.

Jalmari Salaterä: Sitä odotellessa. Toi kaupunkihan teetti tossa turvallisuuskyselyn, oliko nyt viime vuonna. Sähköpotkulautailu nousi kaupunkilaisten suurimmaksi yksittäiseksi huolenaiheeksi tässä kyselyssä. Kaks vuotta sitten esimerkiksi skuaattaja menehtyi Hämeenkadulla kun bussi ajoi tämän yli. Instagramiinkin on sit tullut tää sähköpotkulautailun vihasivusto, jonne myönnän lähettäneeni ainakin

yhden kuvan elämäni aikana. Onko tää skuuttaaminen kuitenkin turvallista, vai pitäiskö siihen vielä jotain, jotain sääntöjä lisätä?

Olga Rönkä: Kyl mä sanon että oikein käytettynä skuuttaaminen on turvallista. Et toki siinä on just, mun mielestä on ihan hyvä että... Operaattoreilla on ne ikärajat esimerkiksi niihin. Ja justiinsa nää nopeusrajoitteet jo tekee siitä paljon turvallisempaa. Mut kyl siin on vielä matkaa siihen, että just saatais se oikeesti turvalliseks ja semmoseks että tavallaan... Semmoseks vastuullisemmaks ehkä, kaikkien käyttäjien osalta. Siis moni varmasti toimiikin näin, mutta toki sitten on sitä, että kun ne on uus juttu ja niistä ei oo viel ihan varmoja. Siit ollaan vähän myöskin ehkä innoissaan silleen et pääsee niitten kans ajamaan, niin sitten se turvallisuus voi unohtuu siin tilanteessa. Että... Oikein käytettynä, kyl mä sanon et ne on turvallisia.

Jalmari Salaterä: Kaupunki sitten astuu täs periaatteessa sääntöjen tekijän rooliin näiden operaattoreiden kanssa. Kaupunki on sit periaatteessa joka säännöt tekee.

Olga Rönkä: No juu. Tällä hetkellä just ku toimilupamalli ei oo viel voimassa, niin kaupungin rooli on tavallaan sellanen, et ei oo tavallaan sellasii... Valtuuskii kertoo vaiks operaattorille et hei teijän pitää tehdä tällaset säännöt tai tällaset rajotukset teijän skuuttien osalta. Se on enemmän sellasta yhteistyötä niitten operaattorien kanssa myöskin. Toki operaattoritkin haluaa että käyttäjät on turvassa niiden autojen kanssa ja muut liikenteen käyttäjät. Elikkä se on aika, molempien suunnasta se sit tulee että näit rajoituksia ja muita saadaan laitettuu.

Jalmari Salaterä: Ja sä sait semmosen kuvan kuitenkin, et operaattorit, he haluaa kans luoda jonkinlaista säännöstöä tähän et ei oo pelkästään kaupungin oma.

Olga Rönkä: Joo, kyl se yhteistyö on tosi tiivistä heijän kaa, tai oli ainakin mejän harjotteluaikaan tuli tosi vahvast semmonen fiilis että se on sujuvaa ja tiivistä se yhteistyö heijän kaa että...

Jalmari Salaterä: No jos saadaan tästä jonkin näkönen aasinsilta vielä näihin skuuttaus- ja pyöräilyolosuhteisiin. Myönnän itsekin välillä että oon ihmeteltyt skuuttaa joka on ajellut jalkakäytävillä tai yksisuuntaista pyöräkaistaa väärään suuntaan. Mutta mä oon ehkä ite aatellut sen niin, että tää myös alleviivaa sitä, että tässä... Kaupungin mahdollisessa pyörä- ja skuutti-infrassa ois parannettavaa, eikä ihmiset aina sit näe ajorataa turvallisena paikkana. Itelle tulee nyt ensimmäisenä mieleen vaikka Linnankatu, Itäinen Pitkäkatu missä kaistat on aika leveitä ja nopeudet voi olla suurii. Oonko mä tässä ihan ulapalalla vai nääks sä että voiko tämäkin olla yks syy, miksei ehkä aina olla siellä skuutin kanssa missä pitäisi?

Olga Rönkä: No kyl mä oon ihan samaa mieltä siitä, että se infra vaikuttaa tosi paljon siihen että miten... No, eikä se pelkästään välttämät rajotus skuutteihin, vaan myöskin pyörillä. Miten mennään ja miten uskalletaan mennä siel autojen seassa jossain tollasis... Isommilla teillä. Että, mut niitä pitää kans kehittää just et tulis lisää

niitä pyöräteitä. Missä sitten turvallisesti niillä vois mennä. Se on aika hankalaa välillä. Itse oon käyttänyt, itse asiassa Fölin tätä sovellusta siihen. Jos vaiks haluaa mennä skuutilla paikasta A paikkaan B, ja mä mietin että okei siin on nytten, esimerkiks Aninkaistenmäki on yks kans mis on vähän hankala... Pyöräl tai skuutil mennä sen läpi, niin sitten laitan sinne, niin se antaa mulle aika hyvän reitin sieltä et mistä sitten... No se toki antaa pyörällä, mutta mistä pyörällä tai skuutilla voi turvallisesti sen reitin mennä ja missä ajassa. Semmost voi esimerkiks hyödyntää tässä.

Jalmari Salaterä: Aivan. En oo itse asiassa yhtään edes ajatellut että sekin ois toimiva tässä, pitää ehkä kokeilla seuraaval kerralla.

Olga Rönkä: Suosittelen.

Jalmari Salaterä: Tuli tästä infrasta semmonen mieleen, mitkä nyt liittyy tähän teijän skuuttipartioonkin. Keskittykö nää skuuttiröykkiöt sitten paikkoihin, missä oli vaikka turvallista, turvallista skuuttaus- ja pyöräinfraa? Mä oletan että vaikka jossain Aninkaistenmäen kohdalla ei ihan hirveesti näitä skuutteja löytynyt sit.

Olga Rönkä: No itse asias siin Aninkaistenmäen päällä näitä yllättävästi, tai yllättävästi ja yllättävästi, on justiinsa. Siinä on toi Aninkaisten koulutalo, minkä mä epäilen vaikuttavan siihen että nyt kun koulut on alkanut, niin niit on alkanut siihen kertymään. Se on yks semmonen itse asias mikä on meille ollut aika hankala kohta, koska siinä on sit toisella puolella on tää konserttitalo. Siin on vaan se aika kapee kävelytie tavallaan, että mihin sitten, siinäkin semmonen parkki voitais keksii näille. Mutta siihen niitä kertyy myöskin. Et erikoisiinkin paikkoihin.

Jalmari Salaterä: No lopuks on ehkä viel kysyttävä, et minkälaisia ohjeita sä antaisit sähköskuutilla ajaville?

Olga Rönkä: No... Justiinsa täst pysäköinnistä, että huomiois tavallaan siin pysäköidessään sen, että... Että muut liikenteen käyttäjät laittais joko siihen, mahdollisesti sinne kadun tai tien ihan johonkin reunaan, niin ettei se ois tiellä. Tai sitten jos vaan löytyy ja on mahdollista, niin tällaseen parkkiin. Tai vaikka ihan pyörätelineenkin siihen ihan vierustalle laittaa. Että olis esteetöntä kulkuu ja turvallista muillekin liikenteen käyttäjille. Mä en tiedä et johtuuko se sit vaikka jostain kiireestä tai mistä, et niit välillä on tuo just keskellä tietä. Mut et just, se ei olis semmonen iso homma saada se vaik siihen ihan reunaan siin samalla kun pysäyttää. Sais siit semmosen rutiinin, että sen aina laittaa siihen reunaan. Ja sitten tota... Toki justiinsa että pyrkis ajamaan oikeilla kaistoilla mahdollisuuksien mukaan, tai suunnittelemaan reitit sen mukaan että... Pystyis mahdollisesti just, esimerkiks tän Föli-sovelluksen avulla sitten pystyis suunnittelea reitin sen mukaan, et se olis turvallinen. Ja sitten ehkä kans semmonen, että kannattaa hyödyntää niit päiväpasseja mitä mä oon nyt löytänyt noiden skuuttioperaattorien kautta. Että pystyy aika edullisesti 24 tuntii menemään silleen huoletta. No opiskelijahintasena

ehkä bussi vielä käy halvemmaksi, mutta vähän riippuen et mihin on menossa ja kuin paljon tarvii millasiin matkoihin niin... Se on aika edullista sitten sitä kautta.

Jalmari Salaterä: Entä oisko sulla muille liikenteen osapuolille jotain ohjeita, että miten huomioida sähköskuutilla ajava?

Olga Rönkä: No siihen... En tiiä. Ehkä semmosta, yleisesti että jos nyt kuuluu tähän sähköpotkulautaa vihaa-, sivun, seuraajakuntaan, ja ei oo mikään ihan lempparijuttu. Tavallaan sitten pyrkis näkemään sen että siel on ne tietyt käyttäjät, jotka ehkä ei huomioi näit liikennesääntöjä yhtä hyvin. Tai että ei osaa viel käyttää niitä. Mut et tosi moni kuitenkin pyrkii niillä oikein menemään. Että semmost vähän, ehkä ennakkoluuttomuutta siihen kans, asenteeseen.

Jalmari Salaterä: Eli huomioiden se sähköskuuttien suuri määrä mitä niillä tehdään matkoja, niin ongelma on kuitenkin sit hyvin pieni käyttäjäkunta.

Olga Rönkä: Joo, kyllä. Mut he on tietenkin näkyvämpi sitten kun ehkä sellanen turvallisempi skuuttaaja.

Jalmari Salaterä: Kyllä. Meillä näyttää aika olevan tältä erää täynnä. Minä kiitän vierailusta. Olga, oli mukava keskustella.

Olga Rönkä: Kiitos, oli kiva tulla.

Jalmari Salaterä: Ja kuuntelijoille kiitos seurasta, me näemme jälleen ensi jaksossa.

[loppumusiikki]